

Komendant Wojewódzkiej Policji
w Gorzowie Wlkp.

Gorzów Wlkp., dn. 2016 02

PA-

DECYZJA

Na podstawie art. 12 ust. 1 i art. 10 ust. 1, ust. 2 pkt 1 i ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 21 maja 1999r. o broni i amunicji (Dz. U. z 2012r. poz. 576 j. t.) oraz art. 268a ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016, poz. 23). po rozpatrzeniu wniosku Pana z dnia kwietnia 2015r. w sprawie wydania pozwolenia na broń palną bojową

ODMAWIAM WYDANIA POZWOLENIA NA BROŃ PALNĄ BOJOWĄ W CELU OCHRONY OSOBISTEJ W ILOŚCI 2 (DWÓCH) EGZEMPLARZY

UZASADNIENIE

Dyspozycja art. 10 ust. 1 ustawy o broni i amunicji stanowi, że organ Policji wydaje pozwolenie na broń, jeżeli wnioskodawca nie stanowi zagrożenia dla siebie samego, porządku lub bezpieczeństwa publicznego oraz przedstawi ważną przyczynę posiadania broni. Zgodnie z zapisem ustawowym za ważną przyczynę dla uzyskania pozwolenia na broń do celów ochrony osobistej uważa się w szczególności stałe, realne i ponadprzeciętne zagrożenie życia i zdrowia.

Pan w dniu kwietnia 2015r. zwrócił się do Komendanta Wojewódzkiego Policji w Gorzowie Wlkp. z wnioskiem w wydanie pozwolenia na broń palną bojową do celów ochrony osobistej. Strona uzasadniając wniosek wymieniła zdarzenia zaistnienia działań bezprawnych wymierzonych w jego osobę. Wnioskujący przytoczył wystąpienie licznych zdarzeń, które w jego przeświadczeniu uzasadniają tezę o istnieniu ponadprzeciętnego zagrożenia jego życia i zdrowia oraz życia i zdrowia matki strony oraz jego tj. próba uprowadzenia, kierowanie

grózb pozbawienia wolności i zdrowia, śledzenia, obserwowania codziennego życia jego rodziny.

W celu ustalenia bliższych szczegółów zdarzeń związanych z prowadzonymi sprawami karnym, w których zgłaszającym był Pan [imię i nazwisko] zwrócono się do Prokuratury Okręgowej [miasto] Sądu Rejonowego w [miasto] Prokuratury Rejonowej w [miasto] oraz Naczelnika Wydziału Kryminalnego KMP w [miasto] o przekazanie stosownych danych.

Na podstawie uzyskanych danych ustalono, iż Prokuratura Okręgowa [miasto] prowadzi za sygn. akt [numer] śledztwo o czyny z art. 305 § 1 kodeksu karnego, art. 296a § 1kk, art. 231 § 2 kk i innych, w którym jednym z pokrzywdzonych jest : [imię i nazwisko], w której Pan [imię i nazwisko] jest

W powyższej sprawie przedstawiono zarzuty osobom, jednakże w jego przebiegu nie stwierdzono, ażeby w trakcie popełnienia przestępstw objętych postępowaniem doszło do sytuacji jednoznacznie wskazujących na zagrożenie życia i zdrowia Pana

Naczelnik Wydziału Kryminalnego KMP w [miasto] przekazał informacje potwierdzające fakt śledzenia [imię i nazwisko] strony przez pracownika Biura Detektywistycznego [miasto]. W trakcie przeprowadzonych czynności ustalono, że wymieniony na zlecenie firmy z [miasto] obserwował przebieg życia rodzinnego wnioskodawcy, lecz dalszego wykorzystania zebranych informacji ten mężczyzna nie znał. Dalsze czynności prowadzone przez WK KMP w [miasto] nie potwierdziły innych przypadków, aby Pan [imię i nazwisko] oraz jego rodzina byli śledzeni. Formalne zgłoszenie powyższego faktu dokonano w Prokuraturze Okręgowej [miasto].

W czasie sporządzania odpowiedzi na skierowane zapytanie Komenda Miejska Policji w [miasto] nie prowadziła żadnego postępowania, w którym strona jest osobą pokrzywdzoną. W dniu [data] 2015r. Prokurator Prokuratury Rejonowej w [miasto] w odpowiedzi poinformował organ Policji, iż odmówiono wszczęcia dochodzenia o czyn określony w art. 190§1 kk (sprawy przekazanej przez Prokuraturę Okręgową [miasto] sygn. akt [numer] na szkodę Pana [imię i nazwisko]).

W prowadzonym postępowaniu administracyjnym uzyskano również odpowiedź z Sądu Rejonowego w _____, w której poinformowano, iż sprawa z udziałem Pana _____ jako pokrzywdzonego o czyny z art. 190§1 kk, art. 189§ 1kk, art. 191§ 1kk, art. 158§ 1kk i art. 282 kk tocząca się pod sygn. _____ została zakończona i jeden z oskarżonych został prawomocnie skazany. Ponadto obecnie toczą się dwa odrębne postępowania co do współoskarżonych.

Mając na uwadze złożony wniosek w celu zgromadzenia pełnego materiału dowodowego, zwrócono się również do Komendanta _____ właściwego ze względu na miejsce zamieszkania strony, o przekazanie danych w zakresie zagrożenia przestępczością. W odpowiedzi uzyskano informację, że Pan _____ nie zgłaszał w podległej jednostce zdarzeń zagrażających jego bezpieczeństwu, a rejon zamieszkania nie należy do obszarów o podwyższonym zagrożeniu przestępczością kryminalną.

W toku realizacji procedury administracyjnej dokonano przesłuchania strony. Pan _____ potrymał obawę o swoje bezpieczeństwo wynikającą z faktu zaistniałych zdarzeń. Działania osób spowodowały obawę, że eskalacja ich działań może wpłynąć na zagrożenie życia i zdrowia strony. Wnioskodawca przyznał, iż w rejonie _____ działały środowiska przestępcze i z uwagi na prowadzenie dochodowej działalności gospodarczej podjął również prewencyjne działania w kierunku zniwelowania poczucia zagrożenia w postaci zamontowania monitoringu w zamieszkiwanej posesji. W czasie trwania przewodu sądowego wywierano presję psychiczną i niepokojące sytuacje obserwowania jego osoby oraz rodziny. Obecnie, jak stwierdził, w rejonie zamieszkania nie zauważył niepokojących przypadków

- działania przestępców w postaci uszkodzeń jego mienia, kierowania bezpośrednich gróźb czy połączeń tzw. „głuchych telefonów”.

Opierając się na zgromadzonym materiale dowodowym organ I instancji wydał decyzję z dnia 09.2015r. nr PA- _____, gdzie odmówił przyznania wnioskowanego uprawnienia. Strona złożyła odwołanie od niniejszego rozstrzygnięcia, które po rozpatrzeniu przez Komendanta Głównego Policji zostało uchylone celem ponownego rozpatrzenia. Przyjęte stanowisko organu II instancji podyktowane było koniecznością

uzupełnienia materiału dowodowego o okoliczności wskazane przez wnioskującego. Realizując zawarte w decyzji uchylającej zalecenia zwrócono się do Sądu Rejonowego w Prokuratury Rejonowej w oraz Delegatury Centralnego Biura Antykorupcyjnego w celem uzyskania informacji w zakresie wskazanego przez wnioskującego zagrożenia. Udzielając odpowiedzi Prokuratura Rejonowa w przesłała uwierzytelnioną kserokopię postanowienia z dnia 015r. w sprawie odmowy wszczęcia dochodzenia na szkodę Pana o czyn określony w art. 190 § 1 kodeksu karnego, tj. wypowiedziania w okresie od stycznia 2015 roku do marca 2015r. gróźb wzbudzających w pokrzywdzonym uzasadnioną obawę spełnienia. Kolejna otrzymana informacja z Delegatury CBA w zawiera stwierdzenie, iż prowadzone jest śledztwo pod sygn. akt i przez Prokuraturę Okręgową gdzie występuje osoba Pana Jednakże z uwagi na charakter prowadzonych czynności szczegóły sprawy mogą zostać udostępnione przez wspomniany organ Prokuratury. W miejscu tym należy wskazać, że dowód z prowadzonego postępowania karnego przez Prokuraturę został już uzyskany wcześniej, co nie wymagało potrzeby kierowania kolejnego wystąpienia. Materiałem otrzymanym z Sądu Rejonowego w jest kserokopia aktu oskarżenia osób podejrzanych popełnienia czynu karalnego wymierzonego w osobę Pana . Analiza dokumentu wskazuje, iż oskarżeni działając wspólnie i w porozumieniu pozbawili pokrzywdzonego wolności poprzez siłowe przytrzymywanie, następnie pobicie i kierowanie gróźb karalnych zamachu na życie i zdrowie doprowadzili do rozporządzania jego mieniem. Z uzasadnienia aktu oskarżenia wynika, że cyt: " W dniu 2011 roku do Komendy Miejskiej Policji w zgłosił się , który zawiadomił o popełnionych na jego szkodę przez nieznanymi mu wcześniej mężczyznom przestępstwach. Pokrzywdzony podał, że w dniu 2011 roku na terenie doszło do kolizji drogowej, z samochodem kierowanym przez gdzie został ukarany przez funkcjonariuszy policji mandatem karnym jako sprawca kolizji. Następnie po kolizji na parkingu gdzie w/w osoby zaparkowały samochody pomiędzy pokrzywdzonym jego znajomym

a podróżującym wspólnie z
 doszło do wymiany
 zdań i następnie niespodziewanej brutalnej napaści przez
 i na pokrzywdzonego i
 pokrzywdzeni byli bici, sprawcy zmusili w/w do napisania oświadczenia z których
 treści wynikało, że pokrzywdzony przyznaje się do spowodowania
 celowo kolizji i zobowiązuje do zapłaty z tego powodu kwoty złotych
 , zaś do tego, aby oświadczył iż
 potwierdza przyznanie się do spowodowania kolizji przez
 Prowadzone przed Sądem Rejonowym w postępowanie wobec
 oskarżonych znajduje się nadal w toku i nie doszło do jego prawomocnego
 zakończenia w postaci wydania wyroku.

Oceniając ponownie zebrane dowody w sprawie organ I instancji uznał, że na
 chwilę rozpatrywania wniosku ubiegający nie przedstawił ważnej przyczyny
 uzasadniającej wydanie pozwolenia na broń w celu ochrony osobistej; wnioskodawca
nie znajduje się w stałym, realnym i ponadprzeciętnym zagrożeniu życia i zdrowia.
 Przesłanki powyższe muszą istnieć łącznie, a zagrożenie wynikać z obiektywnych
 okoliczności, a nie tylko z przekonania osoby wnioskującej o wydanie pozwolenia na
 broń. Wnioskodawca może więc powołać każdą okoliczność, która jego zadaniem
 wskazuje na zagrożenie jego bezpieczeństwa osobistego, jednakże ocena czy
 spełniony jest wymóg art. 10 ust. 3 pkt 1 ustawy o broni i amunicji należy do organu
 Policji. Organ Policji oceniając więc materiał dowodowy nie musi podzielać zdania
 wnioskodawcy co do konieczności ochrony jego życia i zdrowia przy pomocy broni
 palnej. W przeciwnym wypadku obowiązany byłby bowiem do wydania pozwolenia
 każdemu wnioskującemu tylko dlatego, że ten posiada poczucie zagrożenia lub obawę
 o swoje bezpieczeństwo. Postępowanie takie byłoby sprzeczne z wolą ustawodawcy,
 skoro ograniczył on dostęp do prawa posiadania broni poprzez poddanie możliwości
 uzyskania uprawnienia administracyjnej reglamentacji.

Wskazać należy, iż zagrożenie może wynikać z rodzaju wykonywanej przez
 wnioskodawcę pracy lub charakteru zajęcia, ale – zgodnie z orzecznictwem sądów
 administracyjnych – nie jest to okoliczność wystarczająca do wydania pozwolenia na

broń bojową. Istotne jest wskazanie przez wnioskodawcę, że znajduje się on w sytuacji szczególnego zagrożenia. Odnosząc powyższe do sytuacji strony należy uznać, iż zagrożenie takie nie jest w swej charakterystyce obecnie realne i ponadprzeciętne.

Komendant Wojewódzki Policji w Gorzowie Wlkp. nie neguje, że w przeszłości wystąpiły zdarzenia przestępcze, w wyniku których wnioskodawca może obawiać się o swoje bezpieczeństwo. Jednakże wspomniane subiektywne poczucie zagrożenia nie może przekonywać o konieczności wyposażenia strony w broń palną do ochrony osobistej. Stosownie do treści art. 10 ust. 1 przywołanej ustawy, właściwy organ Policji wydaje pozwolenie na broń, jeżeli wnioskodawca nie stanowi zagrożenia dla samego siebie, porządku lub bezpieczeństwa publicznego oraz przedstawi ważną przyczynę do posiadania broni, wskazaną w początkowym fragmencie uzasadnienia decyzji. Ponadto w cytowanym przepisie art. 10 ustawy o broni i amunicji nie podano nawet przykładowego katalogu okoliczności wskazujących na istnienie zagrożenia dającego podstawę do wyposażenia wnioskodawcy w prywatną broń bojową. Dlatego też w praktyce policyjnej wynikającej z reglamentacyjnego charakteru samej ustawy o broni i amunicji przyjęto, że muszą to być okoliczności szczególne, wyróżniające wnioskodawcę z ogółu obywateli. W przypadku broni palnej bojowej, a więc szczególnie niebezpiecznego narzędzia, muszą to być okoliczności potwierdzające, iż życie ubiegającego się o prawo dostępu do broni jest w takim stopniu zagrożone, że wymaga ochrony przy pomocy broni tego rodzaju. Stąd samo poczucie zagrożenia nie jest wystarczające do wydania pozwolenia na broń bojową w celu ochrony osobistej, a istotne jest wskazanie przez wnioskodawcę że zagrożenie jego życia i zdrowia lub mienia jest ponadprzeciętne, stałe i realne.

Brak poczucia bezpieczeństwa, z różnych powodów deklaruje wiele osób, jednakże nie oznacza to obowiązku dla organów Policji wydania pozwolenia każdej osobie, która tego żąda. Organ Policji wydający pozwolenie nie ma obowiązku zgadzania się z każdą interpretacją zdarzeń, czy okoliczności prezentowanych przez stronę. Istotnym jest tu bowiem to, iż w postępowaniu administracyjnym organ prowadzący rozstrzyga daną sprawę w oparciu o cały zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, a nie tylko w oparciu o oświadczenie strony i przedłożone przez

85

nią dokumenty. Tymczasem w rozpoznawanej sprawie przedstawione przez wnioskodawcę okoliczności nie przekonują organu I instancji o konieczności posiadania broni bojowej. Niewątpliwie wobec osoby Pana [imię] w przeszłości były dokonane czyny o znamionach przestępstw wymierzonych przeciwko życiu lub zdrowiu oraz gróźb karalnych. Okoliczność ta nie wyróżnia jednak w sposób szczególny strony na tle innych osób które padły ofiarami przestępstw w kraju. Przyjęta przez pokrzywdzonego prawidłowa droga postępowania w takiej sytuacji, tj. zgłoszenie formalnego zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa, skutkowało zatrzymaniem sprawców i w następstwie tego skierowaniem sprawy na drogę sądową. Przytoczony opis zaistniałego przestępstwa wskazuje, iż podejrzani w sprawie nie działali w sposób zaplanowany i z zamiarem stałego oddziaływania przestępczego na wnioskującego. Doszło do kolizji drogowej, gdzie część uczestników postanowiła w sposób prawnie zabroniony i karalny wymusić rozstrzygnięcie na ich szkodę. Spotkało się to w prawidłową reakcją pokrzywdzonych na bezprawne postępowanie wymierzone wobec nich i obecnym prawnym ściganiu sprawców. Istotnym jest tu podkreślenie, że przestępstwo miało miejsce w roku 2011 i obecnie brak jest wiarygodnych dowodów wskazujących na zamiar dalszego bezprawnego działania oskarżonych na szkodę Pana [imię]. Podobnie należy ocenić inne wskazane przesłanki uzasadniające w odczuciu wnioskodawcy potrzebę dysponowania bronią palną bojową. Zawarte w piśmie z Prokuratury Okręgowej [imię] (prowadzącej sprawę o sygn. [sygn.]) stwierdzenie, cyt. *"w toku niniejszego śledztwa nie stwierdzono, ażeby w trakcie popełnienia przestępstw objętych postępowaniem doszło do sytuacji jednoznacznie wskazujących na zagrożenie życia i zdrowia [imię]"*, uzasadnia prawidłowość przyjętej oceny dowodowej przez organ prowadzący niniejsze postępowanie administracyjne. Oczywiście jest, że prowadzona przez wnioskującego działalność gospodarcza, jego stan zamożności może stanowić podstawę do zamiaru popełnienia przez inne osoby czynów przestępczych. Jednakże na podobne negatywne reakcje praktycznie narażona jest każda osoba będąca w podobnej sytuacji życiowej co wnioskodawca. Inne wymienione przez ubiegającego się o uprawnienie okoliczności związane z występującym zagrożeniem również nie znajdują poparcia w zgromadzonych

